

HET WERK VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

26 mei 1961

Goedenavond, vrienden.

Aan het begin van deze bijeenkomst moet ik u er allereerst op wijzen, dat de sprekers van de Orde niet alwetend of onfeilbaar zijn. Er zal dan ook prijs op worden gesteld, dat u zelfstandig nadenkt over het gebrachte. Verder wil ik u er aan herinneren, dat in de volgende bijeenkomst - in afwijking van het tot nu toe gebruikelijke programma - zal worden gesproken over: "DE REVOLUTIE VAN HET ATOOM", gevolgd door discussie. Vandaag wil ik met u spreken over:

HET WERK VAN DE WITTE BROEDERSCHAP

Dit in verband met de besluiten die in verband met de komende tijden gevallen zijn.

De Witte Broederschap, bestaande uit vele entiteiten in de geest en in de stof, geleid door grote geestelijke krachten en Meesters, heeft ook dit jaar - zoals altijd - haar bekende samenkomst in de maand mei gehouden, gevolgd door beraad en besprekingen tussen de leiders van deze groep. Nu bevindt - zoals bekend - de aarde zich in een zeer moeilijke fase vol veranderingen. Het is dan ook noodzakelijk, dat niet alleen de stof, maar tevens de geest, zal worden aangepast aan de eisen van komende tijden. Men heeft daarom onder meer een reeks van besluiten genomen, waarvan het hoofddoel is de verdraagzaamheid allerwege zoveel mogelijk te bevorderen. Daarnaast werd besloten bepaalde fiasco's te veroorzaken, in de hoop daarmee bepaalde staatslieden te bewijzen dat de door hen gevoerde politiek niet juist is. Dan heeft men verder - gezien de rampen en moeilijkheden, die de natuur in de komende periode zal veroorzaken - overwogen, hoe men bijstand zal kunnen verlenen aan bepaalde daardoor sterk getroffen volkeren en groepen.

De hoofdtendens van de bijeenkomst bleek wel - zover het de gedeelten betreft, waar ik over mag spreken - te zijn: "Het wordt tijd, dat wij vanuit de verborgenheid wat meer in de openbaarheid treden". Zover het mogelijk is, moeten dan ook de delen van de Witte Broederschap meer openbaar gaan werken en trachten grotere invloed te verkrijgen in nu reeds bestaande groepen en lichamen als kerken en partijen. Daardoor zal het de leden van de Broederschap mogelijk zijn als een soort stormanker te fungeren, wanneer zo dadelijk de feiten zich zó snel gaan ontwikkelen, dat geen enkele groep - of instantie - in staat is deze te volgen.

Ook werd sterk de nadruk gelegd op bepaalde delen van het praktische werk, waarbij men o.m. besloot het aantal esoterische scholen op aarde aanmerkelijk op te voeren, een groter aantal groepen te stichten, die ten doel hebben een steeds groter begrip te wekken bij alle mensen voor andere godsdiensten en levensopvattingen.

Ook het probleem der magie en der magiërs kwam ter sprake. Zoals u weet, wordt op vele plaatsen in de wereld ook nu nog magie beoefend, hetwelk niet altijd op een aanvaardbare wijze geschiedt. Zo wij in Engeland de meer wit-magisch georiënteerde covens - heksengroepen - kennen - per groep 12 heksen en één heksenmeester - zo bestaan heksenverenigingen in Duitsland, die heel wat minder zuiver werken, terwijl in Frankrijk op het ogenblik groepen imitatie satanisten werken, wier bedoelingen fataal zijn en dan ook voeren tot een groot moreel verval in de kringen, waar deze groepen actief zijn. Magische groepen, wier werken niet aanvaardbaar geacht worden, zullen worden bestreden, o.m. door hun praktijken openbaar te maken.

Uit het voorgaande zult u reeds begrepen hebben, dat het deel van het programma, dat onmiddellijk met de stof in verband staat, dit jaar aanmerkelijk uitgebreid is. Dit houdt ook in, dat het aantal Meesters, dat op aarde optreedt en meer openlijk gaat werken, steeds toe zal

nemen, terwijl tevens een soort missiewerk vanuit de verschillende godsdiensten zal worden bedreven. Ik neem aan, dat juiste getallen enz. voor u hier, van minder belang zijn.

Wat het werk van de huidige wereldleraar betreft, kan worden aangenomen, dat deze in het komende jaar een aanmerkelijke uitbreiding van zijn leer, zowel als zijn volgelingen, zal zien. De Witte Broederschap zal trachten deze kringen via de geest en de stof, een verdere uitbreiding over de aarde te geven. Men hoopt daardoor een wijziging van mentaliteit bij een deel van de mensheid tot stand te kunnen brengen.

Het feit, dat zeer oude gedachten op het ogenblik op aarde blijken te herleven, heeft enige zorgen gebaard. Helaas is het mij niet toegestaan alle besluiten, die in verband hiermede zijn genomen, weer te geven. Onder meer wil men trachten het bewustzijn van bepaalde groepen t.o.v. het oude zóver in het komende jaar te activeren, dat de leden van dergelijke groepen uit oude inzichten en praktijken in het komende jaar nut zullen kunnen trekken.

Zoals steeds is ook dit jaar weer een oordeel geveld over bepaalde personen van belang. Dit is niets nieuws en zal haast elk jaar voorkomen. Wel is het interessant te vernemen, dat men besloten heeft een andere methode van uitschakeling voor ongewenste persoonlijkheden te gebruiken dan tot nu toe. Tot op heden heeft men dergelijke personen uitgeschakeld, wanneer dit wenselijk leek, door ziekten en in enkele gevallen zelfs door het veroorzaken van hun dood. Dit bracht vele verplichtingen met zich t.o.v. deze personen. In deze dagen veronderstelt men, dat dergelijke personen zozeer kunnen worden ingekapseld en onder pressie gezet, dat zij in feite een spreekbuis voor anderen worden, ofschoon hun aanzien, en zelfs vaak hun positie, in de ogen der wereld ongewijzigd zal kunnen worden gehandhaafd. Men hoopt op deze wijze vooral op internationaal vlak gewenste resultaten beter en eenvoudiger dan tot op heden te kunnen bereiken.

Uit deze punten, allen betrekking hebbende op meer stoffelijke werkingen en gebeurtenissen, zal u reeds duidelijk geworden zijn, dat de activiteiten op stoffelijk gebied dit jaar wel zeer groot zullen zijn. Daarnaast meent men een methode gevonden te hebben, die alle mensen, die voor deze benadering openstaan, een deelhebben in uitstortingen van hoge kracht mogelijk maakt. Een procedé, dat tot op heden alleen binnen bepaalde inwijdingsgroepen gebruikt werd en buiten deze groepen niet meer gekend was. Het berust op het tijdelijk uitwissen van alle persoonlijk denken in een persoon. Deze persoon wordt dan, grotendeels van zich en zijn wereld onbewust, door ingewijden en geestelijke meesters in harmonie gebracht met kosmische krachten. Men wil trachten dit voor grotere delen van de nu op aarde levende mensen te bereiken door gebruik te maken van hun droomleven.

Hoe dit alles zal verlopen, durf ik niet te zeggen, daar ik geen grootmeester ben op dit terrein. Volgens mij zou dit kunnen voeren tot verschillende verwarrende gebeurtenissen, maar ook tot het verwerven van grotere krachten en harmonieën in het persoonlijke leven van vele mensen. Voor degenen, die tot een meer onafhankelijk en zelfstandig denken en leven in staat zijn, zal men verder bepaalde geestelijke zendingen plaats doen vinden, zending hier gebruikt als voor missiewerk. In de stof kan dit werk o.m. bestaan uit het zenden van Hindoes, Moslims, Boeddhisten - vaak meer ingewijd en tenminste erg ruim van denken, tevens grote kenners van hun eigen godsdienst en haar grondslagen - naar westerse landen, waar men deze leringen niet, of niet zuiver genoeg, kent. Daarnaast zal men een nieuw missievuur trachten te ontsteken bij de ruimer denkende Christenen en waarschijnlijk ook bij groepen als de humanisten. Sommige groepen hebben geen bepaalde godsdienst, maar prediken menselijk leven, het aanvaarden van bepaalde verplichtingen als mens t.o. de medemensen enz. Bewegingen als de Oxfordgroep, Morele Herbewapening, kunnen hier mede een rol spelen en zullen mogelijk hun invloed aanmerkelijk uitbreiden.

Toch werd gesteld: dat men wel van personen binnen kerken en groepen, maar niet van de kerken en groepen zelf gebruikt zal kunnen maken, daar deze lichamen te zeer in een bepaald gedachtenpatroon zijn vastgeroest en dientengevolge als instellingen te weinig begrip kunnen tonen voor de persoonlijke instelling van andersdenkende mensen. Indien men resultaten kan boeken en vele mensen tot een zelfstandiger denken en werken komen hierdoor, zo zal een persoonlijk verantwoordelijkheidsgevoel bij eenlingen zich eveneens sterker tonen, gepaard

gaande met een steeds sterkere persoonlijke verdraagzaamheid en een juistere en meer intense persoonlijke Godsbeleving en aanvaarding bij velen.

Dit alles wordt door belangrijke Meesters van groot belang geacht voor een project, dat reeds besproken werd, doch waaraan - althans voor dit jaar - de gemeenschap haar steun nog niet geheel meent te kunnen geven, daar zij het als haar belangrijkste taak ziet de in dit jaar op aarde en in de geest ontstaande ontwikkelingen op te vangen. Persoonlijk meen ik, dat dit project van zeer groot belang zal zijn voor een verdere bewustwording van mens en geest. Naar aanleiding van dit aanvaard project werd gesteld: Indien wij in staat blijken het droomleven van de mens sterk te beïnvloeden, vooral in tijden, waarin hij lichamelijk en geestelijk onder grote spanningen leeft, zoals voor velen voorkomt door een teveel aan geluid, arbeid, onzekerheid e.d. zal men de droom kunnen gebruiken om de spanningen in het lichaam, plus de spanningen in de geest, gezamenlijk actief te doen worden. Het moet aan de hand van de bij velen gelijk voorkomende spanningen mogelijk worden geacht grote groepen gelijke dromen te doen beleven. Deze dromen zouden een vorm van lering in kunnen houden, terwijl deze dromen en hun vastlegging in het bewustzijn van de mens door geestelijk geschoolden ongetwijfeld in zeer grote mate beïnvloed kunnen worden.

Door deze gezamenlijk belevingen in de droomwereld hoopt men een grotere eenheid binnen het menselijke ras te kunnen scheppen, waarbij deze eenheid hoofdzakelijk op geestelijk en esoterisch vlak tot uiting zal komen. In het droomleven vallen - zoals u bekend zal zijn - vaak in het dagleven werkzame tegenstellingen en remmingen, weg. Men meent nu tijdens de slaap in de mens stellingen en gevoelens vast te kunnen leggen, die zich onttrekken aan het door rede en dagelijks leven ontstane verzet, waardoor men zeer snel geestelijke bekwaamheden en gevoeligheden zal kunnen ontwikkelen. Het peil van die ontwikkeling zal dan bij haast allen op gelijk vlak liggen en daardoor een maatschappelijk aanvaardbaarheid van dergelijke gevoeligheden en gaven tot stand brengen. Degenen, die dit project voorstelden, waren overtuigd, dat men zo bij alle mensen, die aan deze experimenten deel kunnen hebben, een gelijke wijze van denken, reactie en stoffelijk bewust reageren op belangrijke waarden tot stand zal kunnen brengen. Degenen, die dit project voorstelden meenden daarbij, dat een gelijktijdige beïnvloeding van groepen van meerdere honderdduizenden mensen mogelijk zou zijn, terwijl bij een om de twee dagen herhalen van de droomlessen in rond 6 maanden een soort cursus op onbewust vlak gegeven kan worden, die de aanpassing aan de eisen van een nieuwe tijd aanmerkelijk zou kunnen bevorderen. Ofschoon men niet is overgegaan tot een binnen het werkschema opnemen van deze inwerkingen, zullen experimenten daarmee ook in dit jaar reeds worden gedaan.

Als uitvloeisel van de discussie over dit project kwam men tot een besluit, dat dit bij vele mensen een ietwat onaangenaam gevoel gaf, ja, zelfs verzet zal kunnen veroorzaken. Men heeft gezegd, dat men de mensen wil leren het woord "God" en het begrip "God" op een juistere wijze te hanteren. Het blijkt, dat velen schuw zijn tegenover het vrijelijk gebruiken van de woorden God e.d. , terwijl anderen dit als belachelijke, overbodige vroomheid enz. blijken te zien. Het woord God is niet te hoog voor de mens om uit te spreken en het zien van God als een deel van het leven is zeker ook niet belachelijk. Men zal pogingen in het werk stellen steeds meer mensen hun God als een normaal bestanddeel van het dagelijkse leven te doen zien. Men heeft zich voorgenomen gesprekken over God te stimuleren, evenals het in openbare verklaringen gebruiken daarvan, het gebruiken van heilige spreuken, Godsnamen e.d. te bevorderen, waar dit maar mogelijk is. Voor mij persoonlijk lijkt dit nog wel tot enige persoonlijke conflicten te voeren, maar uiteindelijk zal ook dit misschien bijdragen tot een meer bewust leven mét God en zo tot een innerlijke vernieuwing.

Hoe men zich de toekomstige ontwikkelingen binnen de Witte Broederschap voorstelt, blijft - helaas - tenzij voor enkele nu volgende jaren, wat vaag. Men heeft mij persoonlijk toegestaan deze raad bij te wonen, evenals enkele daaropvolgende besprekingen van minder belang. Enkele toespelingen bleven voor mij onbegrijpelijk. Zo werd bv. gesproken over een wereldomvattend gebeuren, dat klaarblijkelijk niet direct uit menselijke gewelddadigheden voortkomt. Mogelijkerwijze is hier sprake van natuurgeweld, waarvan men in de toekomst gebruik hoopt te maken om met een minimum verlies aan mensenlevens en menselijk lijden een zeer grote omwenteling tot stand te brengen. Hierbij werd gesproken over het doen vallen van grenzen en

het scheppen van begrip tussen de leden van verschillende volkeren op persoonlijk niveau. Veel van de nu genomen besluiten blijken tevens een voorbereiding tot dit gebeuren in te houden. Helaas kan ik u niet verder hierover inlichten, daar ik niet alle beelden kon begrijpen die in verband hiermede rezen, terwijl andere details niet mogen worden meegedeeld. Wel kan ik u verzekeren, dat deze werkingen der natuur geen reden tot persoonlijke angst hoeven te zijn.

Verder viel mij op, dat de instructies die aan vele in de stof werkende geestelijke groepen gegeven werden, een bijzonder en ongebruikelijk karakter dragen. Enkele punten hieruit:

Zorg voor zoveel mogelijk praktische instructie en schuw het bespreken van stoffelijke onderwerpen en noodzakelijkheden niet. Tracht steeds meer discussie uit te lokken en weiger vaststaande regels enz. te geven voor onmiddellijk persoonlijk gebruik, indien dit ook maar enigszins vermeden kan worden. Daar, waarover deze hogere onderwerpen gesproken wordt, dient dit op een wijze te geschieden, die een persoonlijke reactie en een persoonlijk denken voor alle toehoorders mogelijk maakt.

Dwing de mensen ertoe zich te realiseren, wat de grote fouten in instelling en houding op het ogenblik zijn. Voor een deel hebben wij deze tactiek binnen de Orde al langere tijd toegepast. Onder de fouten, die werden besproken, vallen o.m.: chauvinisme, jaloezie, eigendomswaan, grootheidswaan, begeerte naar macht enz. Deze fouten dienen, volgens de gegeven instructies, vanuit de geest zoveel mogelijk bestreden te worden.

Daarnaast stelt men zich voor een bijzonder geestelijk weten op aarde op te gaan bouwen, dat sterk aan het stoffelijke weten geparenteerd is en daar niet bovenuit gaat, maar eerder daarmee parallel loopt. Deze geestelijke kennis zou als brug, als verbinding, moeten dienen tussen tot nu toe als niet samenhangend geziene stoffelijke wetenschappen en ontdekkingen.

Persoonlijk verwacht ik reeds in de komende tijd zeer veel van deze werkzaamheid. Ik ben overtuigd, dat de mensenwereld veel meer kennis bezit, dan zij beseft en vele mogelijkheden bezit, die zij niet kon realiseren, omdat zij tot op heden niet in staat was al haar weten en kunnen zodanig samen te voegen, dat een nieuw en toch aanvaardbaar beeld van Al en kosmos, zowel, als hoe menselijk leven kon ontstaan. Heeft men eenmaal de mogelijkheid nieuwe concepten te aanvaarden, dan is een reeks van wetenschappelijke omwentelingen met grote praktische gevolgen wel zeker.

Sommigen van u vragen zich af, of ook over de ruimtevaart iets werd gezegd. Dit is niet het geval geweest. Slechts werd opgemerkt, dat de kosten van een verder gaan met de nu in ontwikkeling zijnde ruimtevaartprojecten zó hoog zullen blijken, dat zij eventueel oorlogshandelingen helpen beperken en voorkomen. Bij een later gesprek werd opgemerkt, dat men hierbij rekening moet houden met het ontdekken van ander leven in de ruimte, wat de aarde een aardige schok zal geven.

De innerlijke weg wordt op het ogenblik vooral via het weten ontwikkeld, waarnaast men gebruik maakt van eenvoudige oefeningen en trainingen. Het juist gebruiken van alle zintuigen bij de mens zal, volgens het besluit van de raad, ook het komende jaar verder ontwikkeld worden. De mens moet leren niet slechts cerebraal - dus verstandelijk - maar vooral ook lichamelijk te leven en daarbij zijn innerlijke en geestelijke bedoelingen in directe daden sterker op de voorgrond te stellen.

Het begrip naastenliefde dient op het ogenblik geheel hervormd en vernieuwd te worden. Gezien het beeld, dat de doorsnee mens zich hiervan vormt, wordt door enkele Meesters betwijfeld, of het veel zin heeft deze term in het geestelijke werk te handhaven en te blijven gebruiken. Op verzoek van een der hoogste Meesters overweegt men - het eindresultaat is mij nog niet bekend - een nieuwe wet of regel te scheppen, die de werkelijke inhoud van het begrip naastenliefde weergeeft zonder de platgetreden paden te volgen.

Daarnaast blijkt, dat men voornemens heeft, bepaalde dierlijke rassen in vorm en eigenschap aanmerkelijk te gaan wijzigen. Het hoe en waarom blijven voor mij raadselen. Waar werd gesproken over het tot stand brengen van nieuwe diersoorten met tot nu toe in dieren niet geken-

de eigenschappen, kan worden aangenomen, dat sporen hiervan aan het einde van het komende jaar - rond mei van het volgende jaar, volgens uw berekening - gevonden zullen kunnen worden. Dat hiermede alleen eenvoudige mutatie van bestaande soorten zonder meer bedoeld worden, lijkt mij onwaarschijnlijk. In ieder geval is wel zeker, dat men zich voorneemt in de komende tijd op wetenschappelijk gebied de wereld voor raadselen te stellen. Mogelijkerwijze doet men dit met de bedoeling de aandacht van de wetenschapsmensen verder in de richting van biologie en biogenetische werkingen te voeren.

T.a.v. de atoomchemie werd besloten in te grijpen door rampzalige mislukkingen te veroorzaken, indien de huidige onaanvaardbare tendenzen, ondanks alle waarschuwingen, zullen worden voortgezet.

Dit alles is slechts een zeer beperkt en verkort verslag van alles, wat besloten werd.

Vraag: De invloed van een droom op het bewuste leven is toch niet zo sterk?

Antwoord: Zij is veel sterker, dan men zich realiseert. Een droombeleving, op zich schijnbaar geen lichamelijke energie vergende, kan voldoende zijn om uw stemming, prestatievermogen en reactiesnelheid voor geheel de dag te bepalen. Een droom kan in u zó sterke beelden scheppen, dat u door een niet gerealiseerde angst of begeerte gedurende meerdere dagen onbewust beïnvloed wordt. Uw voorkeuren en afkeer kunnen voor een groot deel mede via het droomleven worden bepaald. Dit zijn punten, die u overigens ook na kunt gaan in de laatste publicaties omtrent het droomleven, waar men getracht heeft de inwerking van de droom op menselijk fysiek en denken te bepalen. De droom kan dan ook gebruikt worden om de mens sterk te beïnvloeden en zijn reacties en handelingen, evenals zijn denken gedurende de waakperiode een bepaalde richting te geven.

Vraag: Komen de door u gestelde veranderingen ook tot uiting in het optreden en de leringen van de nieuwe wereldleraar?

Antwoord: Ongetwijfeld zullen deze invloeden een grote rol spelen in zijn werk. De grotere bekendheid, die in de komende jaren van zijn werk zal worden gegeven, is m.i. mede aanleiding geworden tot het herzien van termen als naastenliefde. Op het gevaar af u een verkeerde indruk te geven van de Witte Broederschap en haar samenkomsten wil ik u enkele commentaren geven, die in de lagere groepen werden uitgesproken. Voor vele mensen is naastenliefde tegenwoordig alleen een woord, dat hun eigenliefde omschrijft in de vorm van verplichtingen, die zij aan hun naasten trachten op te leggen. Naastenliefde is een woord, dat zo vaak werd gebruikt, dat de meeste mensen geen onderscheid meer weten te maken tussen werkelijke naastenliefde, eigen inzichten en eigen belangen. Voor vele mensen is het woord naastenliefde zozeer doodgepraat, dat het voor hen geen werkelijke inhoud meer heeft, maar alleen gebruikt wordt om zichzelf of bepaalde acties te rechtvaardigen. Dit zijn slechts enkele van de uitspraken, die wij daar in beelden konden opvangen.

Als tegenstelling werd de werkelijke zin der naastenliefde omschreven: Naastenliefde is niet een het Ik geheel ondergeschikt maken aan anderen, maar het scheppen van een juiste en evenwaardige verbinding tussen het Ik en anderen, waarbij de verbintenis berust op het feit, dat men gezamenlijk mens is en uit dezelfde bron is ontsproten: God. Deze commentaren werden geuit, toen vaststond, dat de hogere leiding een andere uitdrukking in de plaats van naastenliefde wilde stellen. In de lagere groepen werd opgemerkt, dat men, als men begrippen als naastenliefde wilde herzien, dit ook voor ideeën als rechtvaardigheid, gelijkheid enz. noodzakelijk zou zijn. Ook hier zijn de woorden zo vaak en in zoveel verschillende betekenissen en samenhangen gebruikt, dat de doorsnee mens blind is geworden voor de werkelijke inhoud van deze begrippen.

Vraag: Uit het gestelde blijkt, dat aan de kerken zelf geen belangrijke taak wordt toegekend in de vernieuwing. Zal de oecumenische gedachte hierin geen verandering brengen?

Antwoord: De oecumenische gedachte zou de kerken zeer belangrijk maken, indien zij inderdaad in de harten der gelovigen zou zetelen. Wij mogen niet vergeten, dat een kerk of godsdienst een groot lichaam is, dat zich baseert op dogmatische begrippen en zich dus aan tot stand komende veranderingen in de wereld slechts moeizaam en te laat pleegt aan te passen.

De oecumenische gedachte zou in de jaren 1880 - 1890 op het juiste moment zijn gekomen en een gezamenlijke vernieuwing van maatschappij en geloof mogelijk hebben gemaakt. Er was in die dagen wel een ongeveer gelijk inzicht, maar geen werkelijke samenwerking op geloofsbasis. Denk aan Rerum Novarum - ofschoon van latere datum - en het werk van Martin Niemöller en Ferdinand Domela Nieuwenhuis. In die dagen was het door samenwerking mogelijk geweest dergelijke begrippen en activiteiten samen te voegen tot een uit werkelijk Godsbeleven voort gekomen sociaal werken en streven, dat de gehele maatschappij omvatte. Dit is niet geschiedt.

Eerst nu buiten de kerken om datgene, wat zij eigenlijk uit zuiver Christelijke overwegingen tot stand hadden moeten brengen reeds ontstaan is, tracht men o.m. door middel van de oecumenische gedachte het gezag te herwinnen, dat men door zijn traagheid teloor zag gaan en overgaan in handen van niet op godsdienstige basis werkende groeperingen.

Ofschoon de oecumenische gedachte op zich aanvaardbaar, schoon en goed is, blijft het op zijn minst vraagwaardig, of de gehele ontwikkeling daarvan snel genoeg plaats zal vinden om de komende schokkende veranderingen voor geheel de mensheid en de maatschappij op te kunnen vangen. Ik wijs u er op, dat vele godsdienstige groepen slechts met groot voorbehoud en vele aarzelingen iets tot de oecumene in het christendom bijdragen en vele groepen zich, ondanks de in geziene noodzaak tot samenwerking, toch zich steeds weer beroepen op eigen alleen juiste inzichten - misschien zelfs eigen onfeilbaarheid - en de fouten van anderen.

Groot is het aantal oecumenische georiënteerden, die onbewust blijk geven van minachting voor hun medestrevers en de oecumene eerder zien als een missiemogelijkheid, dan een werkelijke samenwerking in besef van gelijkwaardigheid. Het begin der oecumene en de vorming van een allesomvattende Christengemeenschap is nog zó jong, dat van hieruit geen juiste en kerkelijke vernieuwing in de wereld mag worden verwacht, vóór het te laat is.

Om te beantwoorden aan de eisen van deze tijd zou het noodzakelijk zijn, dat leraren en priesters terug zouden keren tot het vlak van normale mensen en niet boven of naast de maatschappij blijven leven. Hoe goed hun bedoelingen ook zullen zijn, het is hen onmogelijk werkelijk en geheel deel te hebben aan de problemen van de gewone mensen. Zij kennen daarentegen een eigen reeks van problemen en desiderata, die voor de doorsnee mens onbelangrijk, of zelfs onbegrijpelijk zijn. Er zal dan ook moeilijk sprake kunnen, zijn van een intense samenwerking tussen de geestelijke leiders en hun gemeenten op ander, dan theoretisch religieus en eventueel nog religieus zedelijk vlak.

Ten laatste merk ik nog op, dat een ware oecumene niet alleen de Christelijke groepen op aarde zou moeten omvatten, maar alle godsdienstige groeperingen en filosofische of esoterische groepen, die op hun wijze trachten God te dienen, mede zou moeten aanvaarden als gelijkwaardige leden. Daar de beschikbare tijd rond 10 jaar bedraagt, is het niet aan te nemen, dat het voornoemde werkelijk binnen de oecumenische beweging tot voldoende rijpheid kan komen. Hoezeer het streven en werken der oecumenische groepen ook op prijs wordt gesteld en gewaardeerd, is het dan ook niet mogelijk daaraan een belangrijke taak, of zelfs vertrouwen te geven voor de toekomst. Bedenk verder, dat het vormen van een oecumenische gemeenschap door de leiders der kerken nog lang niet inhoudt, dat de leden van die kerken evenzeer oecumenisch gaan denken. Men heeft aan een dak niets, wanneer het huis muren noch fundamenten kent. Een huis heeft geen waarde, tenzij men over grond beschikt, waar het kan geplaatst worden. Ware oecumene kan niet bestaan, tenzij zij leeft in de harten der mensen en voortkomt uit verdraagzaamheid en begrip, zo uiting wordend van een gezamenlijk streven naar één en hetzelfde grote doel, waarbij een gezamenlijk erkennen van, en streven naar God, evenals het volbrengen van de Goddelijke wil, belangrijker is dan alle dingen.

Vraag: Wat kunnen wij doen?

Antwoord: Er zijn inderdaad ook in deze Orde leden, die in de stof trachten goed te zijn voor hun medemensen, op de juiste wijze verdraagzaam zijn en zelfs andere denkwijzen hebben leren dulden en aanvaarden. Dit geldt helaas niet, of slechts in beperkte mate, voor de leden van de Orde in de stof in de wereld en zelfs in Nederland. M.i. is de enige oplossing voor een medewerken van uw zijde daarom deze: Tracht de groepjesgeest binnen de Orde zoveel mogelijk op te heffen. Tracht niet al te veel op hoogdravende wijze uzelf als meerdere van anderen - op

geestelijk of ander gebied - te beschouwen. Wentel niet schouderophalende bepaalde geestelijke en stoffelijke verantwoordelijkheden van u af, maar werk met de anderen samen voor een levensvatbaarheid van uw groep, niet alleen als vereniging, maar vooral als een maatschappelijk werkende groep, die voortdurend aan alle mensen steun op geestelijk en maatschappelijk terrein verleent, waar dit mogelijk en noodzakelijk is. Daarbij dient men inzicht genoeg te bezitten om te voorkomen, dat men persoonlijk, of als groep, geëxploiteerd wordt door degenen, die er een beroep van schijnen te maken eisen te stellen aan verenigingen, openbare instellingen en particulieren.

Er worden door de Orde voldoende leringen gegeven. Indien u als leden van deze groep de in de lessen bevatte praktische aanwijzingen, zover dezen voor u harmonisch en aanvaardbaar blijken, in de praktijk brengt, zult u ontdekken, dat u daardoor meer tot het welzijn van de mensheid en het slagen van de werkzaamheden van de Witte Broederschap bijdraagt, dan welke belangrijke opdracht van ons - of anderen - ooit zouden kunnen betekenen. Het zijn de kleine dingen van de geest, die eigen leven geestelijk groot en bewust kunnen maken. Het is de praktische mens, die toch ook de geestelijke wereld als reëel in zich erkent en aanvaardt, die binnen groepen als deze tot de grootste en beste resultaten kan komen.

Vraag: Hoe moet men staan tegenover iemand, die als spreekbuis dient?

Antwoord: Dit omvat in deze zin zowel de staatsman, het medium, als andere figuren, die naar voren worden geschoven, om meningen of besluiten van anderen tot uiting te brengen. Bedenk dan allereerst, dat de geest zich op het ogenblik steeds meer en steeds meer kenbaar in de stof zal manifesteren, maar dit niet in dwingende vorm mag doen, terwijl er niet altijd reden is om met door de mens gewenste vormen en bewijzen zich te manifesteren. Wanneer u dan ook komt te staan tegenover iemand, die de spreekbuis blijkt te zijn van een partij, fractie, groep in de geest, of de stof, enz., wil ik u allereerst wel de raad geven deze mens als volwaardig te aanvaarden. Geef rustig toe, dat, wanneer deze mens naar buiten toe ook wordt gebruikt om een bepaalde gedachte in de wereld te uiten, de persoon alleen in deze functie identiek mag worden geacht met hetgeen hij voorstaat. Stel aan deze mensen nooit eisen, die u niet aan uzelf eveneens zou durven stellen en begrijp, dat zij, naast hun functie als spreekbuis, een eigen leven en menselijk bestaan kennen, juist zoals u.

Indien u tegenover een medium komt te staan, dient u goed te beseffen, dat instrument en bespeler twee vaak geheel verschillende waarden zijn. U mag ongetwijfeld elk instrument waarderen voor de wijze waarop het weergeeft, en deze waardering ook ten volle uiten. Wat echter het instrument van zichzelf is, wat het denkt en doet, zodra het buiten zijn functie als weergever werkt en leeft, is een andere zaak, zodat geen eisen mogen worden gesteld op basis van het gebrachte. Ten overstaan van de mens, die u dan ontmoet, zult u een zo begrijpende en verdraagzaam mogelijke houding aan moeten nemen. Men kan bv. stellen, zijn leringen trekken mij wel, maar zijn leven en daden trekken mij geheel niet... . Men dient dan te beseffen, dat, zover de spreekbuis als zodanig werkt, deze volgens de leringen moet worden beoordeeld, doch dat hij verder moet worden gezien als een mens met eigen aansprakelijkheden enz. Leer naast de spreekbuis zo mogelijk ook de mens kennen. Bedenk, dat een beoordelen van de gehele persoon en diens leven aan de hand van bv. hetgeen deze als medium aan geestelijke leringen brengt, betekent, dat u een normaal mens wilt meten met een maatstaf, die eerder thuishoort bij hen, die u geestelijke meesters noemt.

Het is duidelijk, dat een dergelijke beoordeling van de mens onaanvaardbaar zal zijn. Dit geldt in alle gevallen, waar een mens als spreekbuis en zonder eigen direct gezag handelt of optreedt, zodat zelfs een onderscheid dient te worden gemaakt tussen een priester in de uitoefening van zijn ambt en diezelfde priester als mens. Het maken van dit onderscheid betekent een juister waarderen van leringen en werkzaamheden van de spreekbuis met daarnaast een mogelijkheid een mens te leren kennen en waarderen, of als mens te veroordelen en af te wijzen. Op deze wijze zult u mediums, beampten, staatslieden enz. op de juiste wijze leren zien en niet langer - zoals zo vaak geschiedt - mensen en hun functies, of mensen en de hen opgelegde noodzaken verwarren, maar de werkelijkheid in de mens leren zien en kennen.

Hierbij wil ik u tevens nog iets vertellen over de geest, die op het ogenblik werkzaam is op aarde. De geest, die in deze dagen op aarde actief is, geeft er de voorkeur aan, hoofdzakelijk via

het onderbewustzijn van de mens te werken en zoveel mogelijk zo een benadering vanuit geestelijk vlak tot de mens te vinden. Slechts bij uitzondering zal men gebruik maken van andere middelen om een mens onmiddellijk te bereiken, of iets in diens wezen te veranderen, dan wel vast te leggen. De reden hiervoor is, dat in deze dagen voorkomen moet worden, dat een overweldigende reeks als paranormaal kenbare verschijnselen een te grote verwarring en strijd veroorzaakt, terwijl de wereld toch reeds aan zeer zware eisen tot aanpassing e.d. bloot staat. Nu zal ik nog een kort onderwerp behandelen.

LEVENSDAAD

Elke daad op zich is slechts een uiting van leven. Leven is een kracht, die wij niet uit onszelf bezitten en niet uit onszelf onbeperkt kunnen bewaren of handhaven, Wanneer u als onderwerp opgeeft "Levensdaad", geeft u een uit strijdige delen opgebouwd woord. De doorsnee daad is niet een bevestiging van het leven zelf, maar slechts een bevestiging van voorstellingen omtrent dit leven, of een reactie op - vaak onvermijdelijke - omstandigheden in het leven.

Natuurlijk kan men stellen: Ik wil mijn leven gaan wijden aan het hoogste... Maar u kunt nimmer zelf het leven aan iets wijden. Men kan misschien het offer van een stoffelijk leven brengen onder bepaalde omstandigheden. Een dergelijk offer omvat ook dan het werkelijke leven niet, daar dit werkelijke bestaan immers niet aan een bepaald voertuig, of aan een bepaalde wereld of sfeer gebonden is. De mogelijkheid, die blijft, is: alle krachten, gedachten en mogelijkheden in het leven, die niet buiten ons bepaald zijn - sommige dingen in het leven moeten wij beleven of volbrengen, ongeacht ons willen - voor een bepaald doel te gebruiken. De daadstelling, die hier uit voortkomt, zou men dan misschien met enige goede wil "levensdaad" kunnen noemen. Deze omvat volgens velen een bepaalde taak, aan de mensheid en de mens afzonderlijk opgelegd. Dit is beperkt waar. De levensdrang van de mens is n.l. het voortdurend stellen van daden, die erkend kunnen worden als een weergave van eigen Godsbegrip plus eigen wil tot benadering van de Godheid. Daarom is het zeer moeilijk te bepalen, wat nu wel en wat niet als levensdaad kan gezien worden.

Een mens, die door het leven gaat als een flierefluiter, kan - in al zijn schijnbare luchthartigheid, die door allen veroordeeld wordt - toch een levensdaad van het grootste belang stellen. Hij kan uit vrije wil en door eigen streven overal iets aan vreugde brengen en iets aan ervaringen achter laten. Dit zal dan vaak van groter belang kunnen zijn voor de innerlijke ontwikkeling van deze mens, zowel als voor de mensheid, dan een geheel het leven in een kloostergemeenschap wijden aan geestelijke overpeinzingen, die weinig of niets tot het bewustzijn, de vreugde en bewustwording van de mensheid bijdragen. De levensdaad kan zelfs plaats vinden op gebieden, die men te laag, te luchthartig, of zelfs te gemeen vindt om er maar van te spreken, zoals zij evenzeer een kenbare weergave van het hoogste geestelijke element in de mens kan vormen. Wij zijn niet in staat uit te maken, op welke wijze de mens zijn innerlijk contact met de wereld en de Schepping gevoelt en hoe hij dit het beste kan uiten.

Elke mens heeft een eigen voorstelling van Licht, duister, goed en kwaad. Een daad, die de inzet van geheel zijn wezen en krachten vergt, vrijelijk wordt volbracht en zijn eigen begrippen omtrent voornoemde waarden uit, is een levensdaad. Dit betekent ook, dat de levensdaad niet voor een bepaalde mens een blijvende vorm kan hebben, doch ook voor de mens en binnen de mens voortdurend zal veranderen. Er bestaat niet slechts één levensdaad, één tendenz van leven, die geheel het leven overheerst.

Vrienden, hoe eenvoudig zou het zijn wanneer een mens aan het begin van zijn leven zou kunnen zeggen: "Dit is voor mij de levensdaad", en zijn streven in de stof en de vormkende sferen zonder meer met deze daad zou kunnen vervolgen. Het begrip van het leven en alle waarden daarin verandert immers voor de mens, naarmate zijn bewustzijn verandert. Hoe meer ik beseft van wat in anderen leeft, hoe duidelijker ik ook kan beseffen, wat in mijzelf bestaat. Hoe meer mijn leven zich wijzigt en aan veranderingen en schommelingen van noodzaak en geestelijke inhoud onderhevig is, hoe sterker de gerichtheid van de menselijke daden zich zullen wijzigen. De levensdaad zal zich steeds moeten aanpassen aan het bewustzijn en de instelling, die

men ogenblikkelijk bezit en zelfs afhankelijk kunnen zijn van het ogenblik, waarop zij wederom zal worden gesteld.

Daarom meen ik ook nog te moeten stellen, dat de levensdaad is: Een voortdurende hernieuwing van eigen uiting in overeenkomst met de kosmos en kosmische waarheid, zoals men zich die van moment tot moment realiseert. De levensdaad kan op bepaalde ogenblikken dan ook geheel geestelijk zijn: een projectie van eigen Ik, een opofferen van eigen onvolkomenheden, en een uitzenden van alle in het Ik als goed erkennende waarden met de volle intensiteit van handelen en denken kan dus ook, wanneer zij alleen in de geest plaats vindt, een grote levensdaad zijn. Maar men kan daarmee niet voorgoed volstaan, want een volgend ogenblik vergt de materie - of zelfs de eigen geest - een stoffelijk handelen, een ingrijpen in bestaande stoffelijke condities, of een gebruiken van stoffelijke mogelijkheden.

Het is zeer moeilijk dit alles juist en zonder vooroordeel te verklaren. Mag ik u daarom mijn eigen visie geven, niet zozeer over het woord "levensdaad" als over het leven zelf?

Als mens te leven betekent in de eerste plaats de noodzaak tot positief leven. Positief zijn wil zeggen: alle vreugden en goede mogelijkheden van het leven binnen het Ik bij voortduring sterk te realiseren, al hetgeen als goed wordt gezien en erkend, in het leven te bevorderen.

Voor onszelf wil goed leven verder ook nog zeggen, dat wij tot eenheid moeten komen met hetgeen in ons leeft. In een mens leven zoveel verschillende Goden en Godinnen: wij vinden naast elkaar de Licht- en genade brengende Goden, de Goden, die dansen en de schoonheid der kosmos uiteten en de Goden, die dood, en verderf zaaien. Al deze krachten leven in de mens. De mens draagt in zich de lusten, die aanvaardbaar zijn, evengoed als de niet aanvaardbare. Hij draagt in zich de angsten en vrezes, die men durft erkennen evenzeer als de geheime angsten en vrezes, die men nimmer durft erkennen. Hij draagt in zich de vreugden, die men openlijk durft beleven en toegeven, evenzeer als de vreugden en belevingen, die men voor allen verbergt. In elke mens leeft een gehele kosmos, een gehele Godenwereld, en deze kosmos, deze Godenwereld in zijn geheel, moet geuit worden. Men kan niet volstaan met een eenzijdige uiting in het leven. Ofwel men handelt buiten eigen bewustzijn om, dan wel het leven wreekt zich op de mens die zo onvolledig en eenzijdig is, door de tegengestelde daarvan van buiten af op te leggen.

Ook blijkt het voor de mens onmogelijk te volstaan met: in het verleden heb ik dit of dat reeds gedaan. Of: morgen zal ik dat doen. Steeds weer dient de mens in het heden te leven en te stellen: op dit ogenblik is dit voor mij goed en juist. Nu is dit voor mij juist en aanvaardbaar en acht ik dit leven zeer goed en aanvaardbaar voor mijn medemensen. Of je dit alles alleen in een daad omzet, in sterke gedachten uitzendt, of in een lied, of grap uitdrukt, is onbelangrijk. De uiting zelf is voor de mens eigenlijk van minder belang, maar de waarde, die er in ligt, het goede van het leven, is direct en blijvend gerelieerd met bewustwording, bewustzijn, levenserkenning, in het Ik en ten overstaan van anderen.

Daarom lijkt het mij, dat een mens alleen dán goed leeft, wanneer hij op elk ogenblik van zijn leven voor zich durft en kan bepalen, wat geestelijk en stoffelijk noodzakelijk is, wat mogelijk en aanvaardbaar is. Hierbij mag hij niet alleen met zichzelf rekenen, maar moet hij tevens rekening houden met alle anderen, met alles, wat hij kent en beschouwt als deel van zijn wereld.

Ik meen, dat het leven van een mens eerst dan ware vruchten zal dragen, wanneer hij het geestelijke werk en het geestelijke streven samen doet gaan met het stoffelijke, terwijl hij geen onderscheid dient te maken tussen dingen, die hij doet voor God en dingen, die hij alleen voor zich doet. Eenheid van denken, handelen en streven op alle momenten van het leven acht ik van het grootste belang.

Daarnaast dient volgens mij het leven steeds weer te zijn: een schoonheid, die men ervaren kan, zelfs nog in de grootste ellende. Het is een blijheid, die uit de schoonheid steeds weer opbloeit en een wijsheid, die uit het begrip van de onontkoombaarheid van bepaalde dingen in de mens opbloeit en hem nieuwe krachten en mogelijkheden geeft.

Leven is voor mij ook een zekere vorm van geloof. Niet een geloofsformulering, maar een op innerlijk weten en aanvoelen gebaseerd aanvaarden, een zich geheel overleveren aan de kracht, die men als bron van alle dingen ziet. Wanneer men gelooft, dat ergens een almachtige God ons Zijn raadselbesluiten oplegt, heeft het immers weinig zin ons daartegen nog te verzetten. Wel mogen wij volgens eigen bewustzijn en weten in deze aanvaarding voor onszelf natuurlijk de grootst mogelijke schoonheid, vreugde en waarheid zoeken te puren. Voor de stofmens is het zelfs aanvaardbaar, wanneer hij op stoffelijke wijze tracht een Goddelijk besluit te corrigeren. Maar voor hij tot dit pogen overgaat, dat vanuit menselijk standpunt redelijk en aanvaardbaar is, zal hij toch eerst en bovenal de Goddelijke wil moeten aanvaarden. In de grote aanvaarding van het leven zonder vrees en zonder directe begeerten ligt voor mij de kern van het leven in waarheid.

De levensdaad - zo wij deze term dan al willen gebruiken - wordt dan voor mij uiteindelijk niets anders dan het leven zelf, maar dan een leven in de juiste harmonie met de juiste aanvaarding van jezelf, van de wereld en bovenal wel van de krachten, die vanuit de scheppende kracht je geleiden te midden van het stoffelijke leven en alle verschijnselen, die met het bestaan gepaard gaan. Misschien lijkt een deel van mijn opvatting u primitief, ofwel te zwaar voor een mens, maar dit alles is praktisch bruikbaar gebleken voor mij en is verder volkomen redelijk en logisch vanuit mijn standpunt, terwijl deze regels toepasselijk bleken te zijn in alle werelden en sferen, die ik tot op heden heb gekend. Ik hoop, dat mijn verwerking van dit onderwerp voor u geen teleurstelling is geweest.

Goedenavond.

ESOTERISCHE BESCHOUWING

DE MENSELIJKE GESPLETENHEID

Goedenavond, vrienden.

Zojuist vang ik nog een aankondiging voor de volgende vrijdag op: "DE REVOLUTIE VAN HET ATOOM". Dat kan ik mij goed voorstellen: "Atomen aller landen der aarde verenigt u. Wij willen niet langer gespleten worden. Wij hebben genoeg, van kernsplijting! Wij voelen meer voor fusie!"

Een vreemd begin voor een esoterische les? Misschien wel, maar hierin vind ik dan meteen een onderwerp. Laat ons wijzigen, die slagzin, in: "Mensen, wij willen niet langer gespleten zijn" Daarmee bedoel ik heus niet de gespleten persoonlijkheden, waarmee sommige kunstenaars koketteren, want de splijting daar is alleen maar het verschil tussen wat zij werkelijk zijn en wat zij denken te zijn, meer niet, ofschoon het verschil vaak groot genoeg blijkt. De gespletenheid, die ik bedoel, is de verdeeldheid van de mens tussen wat hij geestelijk meent te moeten zijn en hetgeen hij stoffelijk kan zijn. Met andere woorden, iemand, die hieraan lijdt, leeft met twee maatstaven, die met elkaar in strijd zijn, bestaat in twee werelden en tracht eigenlijk twee mensen tegelijk te zijn; de geestelijk hoge en stoffelijk tevredene.

Vergelijkend voorbeeld: Er zijn mensen, die, zodra zij op visite zijn, de lollige broek aantrekken. Zij zijn een en al bonhommie, jovialiteit, grijnzende glimlach, geestigheid..., kortom: the life of the party. Dezelfde mens is thuis een soort krantenlezend lijk, dat al murmelend enige voeding tot zich neemt en met korte grommen elke poging tot conversatie pleegt af te weren. Zo zijn er ook mensen, die overtuigd zijn, dat zij zich naar buiten ook anders moeten voorgeven, dan zij zijn. Zij stellen, dat je zakelijk en realistisch moet zijn, je aan de voorschriften moet houden, of, wanneer het toevallig de mode is, deze dient te ontduiken. Van binnen roepen zij voortdurend uit: "Ik moet geestelijk vrij zijn, ik moet geestelijke harmonie vinden!" Velen dragen in zich volledige weergaven van heilige boeken, die zij voortdurend na plegen te slaan voor elke daad, die zij stellen, maar durven naar buiten toe nog niet eens toe te geven, dat zij ergens aan geloven.

Deze gespletenheid komt meer voor, dan u misschien denkt. Wij vinden deze evengoed bij mensen, die godsdienstig zijn en, terwijl zij Bijbelspreuken en zoete vroomheid rond zich strooien, gelijktijdig bezig zijn met het overwegen van de beste manier, waarop men een stuk of wat van de Tien Geboden kan schenden, zonder dat dit last veroorzaakt, of opvalt. Vele mensen doen denken aan zakenlieden, die opscheppen over de goede gang van hun zaken, terwijl zij innerlijk krampachtig nadenken en een weg trachten te vinden om nog aan een faillissement te ontkomen.

Uit ervaring weet u wel, dat iemand, die in een dergelijk parket verkeert, zich allesbehalve goed gevoelt. Men weet innerlijk zeer wel, hoe men zou móeten leven. Men zou moeten beantwoorden aan de vele groot geestelijke wetten, die men kent en heeft zich idealen opgebouwd, waaraan men o zo graag zou willen beantwoorden. Daarin speelt natuurlijk het geloof een rol, evenals voorstellingen omtrent bewustwording en zelfs een verlangen naar het Koninkrijk der Hemelen.

Diezelfde mensen kunnen het niet nalaten om, gedreven door praktische overwegingen, voortdurend in strijd met deze innerlijke behoeften te handelen. Men voelt zich dan schuldig. Soms voelt men zich om zakelijke of emotionele redenen verplicht een ander iets aan te doen, terwijl men innerlijk zeer wel beseft, dat een dergelijke wijze van handelen niet aanvaardbaar is. Deze mensen noem ik dan gespleten mensen, omdat hun geestelijk inzicht, hun mentale beelden en hun feitelijke handelingen voortdurend met elkaar strijdig zijn.

Stel nu het volgende: Indien ik op een bepaald ogenblik spits en nijdig ben, maar in deze spitsheid en nijdigheid hetgeen ik als goed gevoel tot uiting kan brengen, zullen geestelijke en stoffelijke waarden één zijn. Wanneer ik in de stof de noodzaak voel tot handelen, kan ik dit wel op een wijze doen, waarbij mijn innerlijk weten en innerlijke overtuiging mede tot uiting komen. Dan ben ik wel één geheel. Op het ogenblik, dat ik een verschil ga maken tussen innerlijke en uiterlijke maatstaven, loop ik vast. Op het ogenblik, dat ik mijn hoogste geestelijke realisaties en maatstaven geheel in de stof om wil zetten, zal ik ook vast lopen, omdat dit boven de mogelijkheden van het menselijke bestaan uitgaat. Men dient een compromis te vinden tussen geest en stof, dat een innerlijke en werkelijke eenheid van wezen mogelijk maakt. Dat zou als volgt kunnen worden omschreven: Indien ik voor elke vier delen stoffelijke noodzaak, vijf delen geestelijke noodzaak of behoefte in het leven weet te uiten, is dit door de verhouding voor beide delen van mijn wezen aanvaardbaar en voldoende. Het heeft weinig zin naar een in alle daden en stoffelijke mogelijkheden beantwoorden aan de hogere geestelijke normen te streven, waar dit niet bereikbaar is. Het is wel mogelijk en daarom voor innerlijke eenheid en rust noodzakelijk de geestelijke waarden in het leven steeds iets meer te laten gelden dan de zuiver stoffelijke.

Dit klinkt mooi, maar is nogal vaag. Ofschoon het in de praktijk volvoerbaar is, zal het voor de meeste mensen niet voorstelbaar zijn. Daarom zal ik trachten deze dingen zo eenvoudig mogelijk te definiëren.

Indien ik in mijzelf nadenk en daarbij mijn geloof, innerlijk weten, evenals alle gevoelens van harmonie met God en de Schepping doe werken, ontstaat niet alleen een wereldbeeld, maar tevens het besef, dat bepaalde geestelijke waarden voor ons buitengewoon goed en begerenswaardig zijn. Dit geestelijk punt kan, afhankelijk van het bewustzijn, op elk vlak, elk niveau van geestelijk bereiken liggen, doch dient een aanvulling te vormen van eigen leven en streven.

Dit punt eenmaal vast gesteld hebbende, ga ik verder zeggen: Bij alles, wat ik in de stof doe, zal ik trachten dit door mij als noodzakelijk en begeerlijk geestelijk streven mede in de daad te leggen. Hiermede heb ik dan aan een heel belangrijke voorwaarde voldaan. Door dit ene punt van geestelijk streven te nemen, dat voor mij zo belangrijk is, op deze wijze tussen alle daden, die ik in de stof zal stellen, plus mijn geestelijk en innerlijk streven, is een directe band geschapen. Van verdeeldheid zal weinig of geen sprake meer zijn. Wanneer ik immers het verlangde geestelijke element op geen enkele wijze in de stoffelijk te stellen daad in kan leggen, zo zal ik overwegen, hoe dit wel mogelijk is. Als gevolg zal ik niet alleen enkele daden, maar vele waarden in stoffelijk leven en denken in overeenstemming gaan brengen met mijn geestelijke inhoud. Aan de andere kant kan ik rustig stoffelijke noodzakelijkheden laten prevaleren, waar dit noodzakelijk is, zodat ook de stof het voor haar noodzakelijke kan bereiken.

Indien dit nog te vaag schijnt, kan ik trachten u een formule te geven, waardoor het voor u geestelijke bovenal, nu noodzakelijke zult kunnen definiëren.

Wanneer u voelt, dat u allereerst behoefte hebt aan geestelijke kracht, zult u moeten trachten die geestelijke kracht - waarvan u dus meer begeert - reeds in alle daden enz. te uiten. Men kan immers geestelijke kracht alleen verwerven door zich voor het hoger open te stellen. Dientengevolge geldt hier: elke handeling en daad in de stof brengt door de poging zo groot mogelijke, geestelijke kracht hierin te uiten, deze openstelling tot stand en zal zowel de daad als het Ik met deze kracht verzadigen. In elke handeling dient dan een geloof aan God en een innerlijke zekerheid van Diens steun en kracht aanwezig te zijn. Zelfs indien dit de eerste malen slechts half oprecht geschiedt, ontstaat zo de begeerlijke werking. Door de openstelling, zo veroorzaakt, zal altijd nog zoveel Goddelijke kracht het Ik binnendringen, dat men overtuigende bewijzen van een steun en bijzondere kracht verkrijgt.

Anderen stellen zich als doel: harmonie, dus eenheid. Harmonie met het hogere en geestelijke kan nooit worden uitgedrukt in zuiver persoonlijke daad van harmonie. Ieder, die in de geest naar harmonie streeft, zal dus in alle daden rekening met alle mensen in de omgeving moeten houden, evenals gerekend moet worden met alle buitenwerking van het Ik en, buiten het Ik bestaande toestanden. Daarin zal men dan moeten trachten zoveel mogelijk het goede en juiste te volbrengen.

Zelfs zijn er mensen, die behoefte hebben aan het "bewijs". Hun innerlijk leven wordt beheerst door een voortdurend proces tégen God, waarbij God voor alle dingen steeds weer verantwoordelijk gesteld wordt. Door hun innerlijke verwarring en onzekerheid vragen zij steeds weer als hoogste noodzaak voor het Ik een bewijs dat God er is, dat Zijn daden goed zijn en zelfs dat de mens werkelijk en persoonlijk zal voortbestaan om eens God in waarheid te kennen. Indien men bewijzen wil hebben voor het bestaan van een dergelijke hoge Kracht, zal elke daad en gedachte op het verkrijgen van het bewijs moeten worden gericht, terwijl elk feit of verschijnsel, dat een mogelijk bewijs bevat, nauwkeurig zal moeten worden onderzocht en - zo twijfel blijft bestaan - moeten worden beschouwd als een indicatie, die samen met andere dergelijke indices uiteindelijk misschien een bewijs zal kunnen vormen. Elk onderzoek zal moeten zijn gebaseerd op eigen geestelijk leven en denken in de eerste plaats, doch worden aangevuld volgens de beste stoffelijke mogelijkheden. De formule luidt dan, volgens de gegeven voorbeelden: Betrek de geestelijke noodzaak in alle handelingen en handel zoveel mogelijk, alsof het begeerde reeds verworven was, eerst later de resultaten onderzoekende.

Misschien lijkt u dit alles weinig esoterisch in de goede en ware zin van het woord. Maar vindt u ook niet, dat elke esoterie, die de mens van de werkelijkheid en zijn eigen werkelijke mogelijkheden ontvreemdt, tot dwaalleer wordt? Een mens die op aarde leeft, is op aarde gekomen om daar als mens in de stof iets tot stand te brengen. Op het ogenblik, dat esoterie een zich terugtrekken uit de stof gaat betekenen, houdt dit een verzaken van het werkelijke levensdoel in en wordt het resultaat van het stofleven voor de geest tot nul gereduceerd. Volgens mij moet dan ook elk waarachtig esoterisch streven bestaan uit een zo goed en sterk mogelijke samenwerking tussen eigen geestelijke en stoffelijke waarden, behoeften en kwaliteiten, met daarnaast een zo groot mogelijke zelferkenning binnen de stoffelijke mogelijkheden voor de mens, volgens de mogelijkheden van de stof, zowel wat de geest als wat de stof betreft.

Een mens die in de stof leeft, denkt stoffelijk. Geestelijk denken kun je in de stof niet, omdat alles, wat zuiver geestelijk is in de gedachten tot verwarringen voert, of onjuist in stoffelijke beelden kan worden omgezet. Redelijk en logisch denken kan de mens volgens zijn stoffelijk bewustzijn alleen aan de hand van de materie. Hij kan alléén de materiële normen en waarden hanteren, zolang hij in de stof leeft. Daaruit volgt dan ook, dat de mens alleen volgens de normen van de stof zijn geestelijk leven kan kennen en definiëren en ook wanneer het zuiver geestelijke waarden en mogelijkheden betreft, toch gebonden zal blijven aan zuiver stoffelijke beelden en terminologie. Iemand, die tracht zich aan deze noodzaak te onttrekken, stelt irreële maatstaven, die ofwel niet hanteerbaar blijken in de praktijk, dan wel voeren tot zelfbedrog, aangezien door het aanvaarden van stoffelijk niet omschrijfbaar waarden een geheel valse projectie van het Ik in de stof en het stofbewustzijn tot stand zal komen.

Hierbij komt nog, dat, zelfs indien de mens zichzelf vanuit de geest werkelijk zou kunnen bezien en bewust kennen, hij slechts vol zorgen en leed op zijn stoffelijke wezen neer zou moeten zien omdat alles, wat stoffelijke noodzaak is voor de geest, vaak in strijd is met alles, wat zij als geestelijk juist, begeerlijk en noodzakelijk erkend heeft. Het is maar goed, dat men in de stof geen juist geestelijk beeld van zichzelf kan verkrijgen. Toch beantwoorden zowel de geest als de stof aan Goddelijke wetten en zullen - door hun noodzaken als voor het Ik - in tegenstelling verkerende waarden, toch de Goddelijke waarheid en wil geheel weergeven in hun werkingen.

Op het ogenblik dat men neerdaalt in de stof, bestaat de zekerheid, dat de eigen vrijheid beperkt is. Op het ogenblik van de Schepping van de geest was het reeds zeker, dat, door de in die geest gelegde kwaliteiten, de mogelijkheden van de geest binnen de Schepping eveneens beperkt waren. Besef daarom, dat je als mens en geest binnen zekere perken door grotere machten wordt gehanteerd en tot bepaalde belevingen wordt gedwongen en deze zult moeten ondergaan, zonder dat een al dan niet innerlijk deel hebben daaraan, van belang is. Conclusie: Daar ik slechts een beperkte vrijheid bezit, kan ik beter vanuit een stoffelijk standpunt - zodat de dwang mij niet zo zeer bekend wordt - streven en werken, of mijzelf zoeken te kennen. Want de voorstelling, die ik dan in de stof kan verkrijgen omtrent stoffelijk en geestelijk Ik, zal aan de ogenblikkelijke omstandigheden en mogelijkheden voldoende beantwoorden om duidelijk te doen zien, hoe men verder moet gaan om zo goed mogelijke resultaten voor het Ik te behalen in geest en stof.

Dit deel van mijn betoog wil ik beëindigen met een reeks van definities:

Zelfkennis is voor de mens het althans ten dele erkennen van eigen geestelijke en stoffelijke verhoudingen, evenals de relaties, die ogenblikkelijk kenbaar zijn met de rond hem liggende waarden in de kosmos. Zelfkennis zal voor de mens nimmer een geheel kennen van eigen wezen en alle daarin aanwezige factoren in kunnen houden, daar de erkenning daarvan binnen stoffelijke termen onmogelijk is.

Esoterie is voor de mens op aarde het erkennen van de begrenzingen van eigen wezen en het handelen volgens deze kennis. Menselijk harmonisch leven en denken is het vinden van een middenweg, waardoor geestelijke en stoffelijke waarden zover samengaan, dat beide factoren een voldoende vrede en vreugde voor de mens vormen, zonder dat hij zich daarover enig zelf-verwijt hoeft te maken.

Praktische bewustwording, als voortvloeiende uit het voorgaande, kan worden gedefinieerd: een handelen volgens je beste weten in overeenstemming met hetgeen je omtrent jezelf beseft en hetgeen je weet - of meent te weten - omtrent de Schepper en de kosmos.

Buiten het voorgaande vinden wij nog wel enige vragen in de esoterie, waarmee men pleegt te worstelen. Ik zal trachten enkele van deze punten te formuleren.

Alle stoffelijke handelingen van de mens worden beperkt door mentale beelden en voorstellingen, plus een geestelijk weten. Waar een strijdigheid tussen deze waarden ontstaat, is geen sprake van een feitelijke overschrijding van eigen levensmogelijkheid of noodzaak, maar van een binnen het Ik ontstaan van disharmonie, die zich zowel in geestelijk als in stoffelijk lijden kan manifesteren. Wanneer ik nu tracht te definiëren, wat mag en niet mag, wordt de zaak moeilijk. Dit kan eenvoudiger geschieden, wanneer je dit niet in de geest, maar op de wereld wilt doen. In een totalitaire staat mag de mens niets, buiten hetgeen hij doen moet. In een democratie mag alles, behalve de dingen, waarvan zij laten merken, dat zij ze liever niet zien. Omgezet in meer esoterische woorden betekent dit voor de mensen die op de wereld leven: voor de mens is alles aanvaardbaar toegestaan, wat aan zijn innerlijk wezen, plus zijn stoffelijke mogelijkheden zo zeer beantwoordt, dat hieruit noch een innerlijke strijd noch een niet te vergoeden schade aan anderen voortkomt.

In het leven is iets onaanvaardbaar - mag iets niet - op het ogenblik, dat het van jezelf, van anderen, of krachten, die je niet beheerst, geestelijk of stoffelijk meer vergt, dan je ooit in staat zult zijn te geven, of op harmonische wijze in jezelf uit te drukken.

Een punt, dat niet zonder belang is, daar de vraag "mag het wel, mag het niet?" in het leven van zeer vele mensen een grote en soms haast overheersende rol speelt. Degene, die zich hiermee bezig houdt, zal een antwoord zoeken op de vraag: wat is in mij de grootste bewustzijnswaarde? Want als je die met de begrippen "mag wel, mag niet" verenigen kunt, kom je geestelijk zowel als stoffelijk een aardig eind verder. De grootste bewustzijnswaarde is voor altijd, datgene, wat ik vrijelijk, bewust en met geheel mijn wezen, aan anderen in de geest of stof kan offeren, zonder daarbij persoonlijke eisen te stellen, of enige verantwoordelijkheid te aanvaarden, die niet uit eigen streven en kennen voortvloeit. Op deze wijze geeft men juist en aanvaardbaar uiting aan eigen hoogste geestelijk bewustzijn, waar men vanuit zichzelf en tevens in zichzelf en zo harmonisch mogelijke uiting van in het Ik aanwezige krachten tot stand brengt.

Na de omschrijving van deze m.i. belangrijke punten ga ik wat van de hak op de tak springen, om zo voor de menselijke bewustwording belangrijke, punten onder uw aandacht te brengen. Wij kunnen in dit verband o.m. stellen:

Voor de stofmens mag de dood nooit een begeerd einde, of een gevreesde beëindiging betekenen. Slechts de mens, die de dood noch begeert, noch vreest, zal waarlijk leven. Wie de dood begeert, is reeds bezig in het eigen leven vele dingen te breken, die voor het stoffelijke leven zowel als de geestelijke bewustwording nog noodzakelijk kunnen zijn. Wie de dood vreest, tracht vaak aan zovele voor hem noodzakelijke ervaringen te ontkomen en zal zoveel voorzorgen treffen, dat hij, wanneer zijn leven ten einde gaat, tot de ontdekking komt, nog niet genoeg geleefd te hebben, veel verzuimd te hebben, zonder dit nog te kunnen herstellen. De angst voor de dood is dan een van de grootste gevaren voor een ook voor de geest nuttig leven, terwijl de begeerte naar de dood vaak een onoverkomelijke belemmering kan worden voor een juiste uiting binnen menselijke vorm van het geestelijke bewustzijn.

Al even belangrijk is het volgende: De mens mag nooit een mens vrezen of begeren. Het vrezen van tijdelijke waarden impliceert het aanvaarden van de grote tijdelijke waarden in jezelf, waardoor de noodzakelijke continuïteit van ervaringen onderbroken wordt en door niet werkelijke voorstellingen binnen het denken zelfs een groot deel van de werkelijkheid teloor dreigt te gaan, zover het de geest betreft. Het tijdens een dergelijk leven vergaarde bewustzijn is niet harmonisch en kan worden vergeleken met een legpuzzel, waaruit delen weg zijn, terwijl alles, wat nog aanwezig is, door elkaar ligt en slechts ten koste van veel arbeid op de juiste plaats binnen het geheel van het bewustzijn ingevoegd kunnen worden. Een mens begeren betekent, dat men zich voor de rest van de wereld afsluit, waardoor eveneens een tijdelijke opheffing van de werkelijkheid en daarmee een teloor gaan van noodzakelijke ervaringen tot stand komt.

Een mens mag nooit demonen oproepen of vrezen; hetzelfde geldt voor geesten en machten, buiten de Goddelijke kracht, zoals hij deze in zichzelf erkent en aanvaardt. Wie demonen vreest, erkent daarmee een onderdanigheid of minderwaardigheid t.o.v. hun werking en invloed en wordt zo snel hun slachtoffer. Wie hen oproept, zal in vele gevallen handelen in de overtuiging krachten te kunnen beheersen, die hij niet voldoende kent, zodat ook deze het slachtoffer van de demonen wordt door zijn gebrek aan kennis. Wie geesten oproept, of geesten vreest, zal op dezelfde wijze aan hun invloed onderworpen zijn. Zelfs indien deze invloeden ten goede zijn gericht, zullen dezen niet in overeenstemming zijn met het eigen wezen en denken van de mens.

Het gevolg is, dat men niet op de juiste wijze het innerlijke evenwicht kan vinden. Het oproepen, vrezen, of misschien begeren van machten als engelen is al even gevaarlijk. Wanneer wij hoge, Lichtende krachten trachten te hanteren, krachten, welke wetten anders zijn, dan die van lagere geesten, krachten en mensen, moeten wij er mee rekenen, dat het contact met, of de invloed van dergelijke hoge machten in de mens werkingen, verlangens enz. zullen scheppen, die niet met de menselijke mogelijkheden in overeenstemming te brengen zijn, of voeren tot voor de mens niet te overziene consequenties. Men zal dan de gevolgen en inwerkingen niet kunnen verdragen en moeten lijden onder de invloed van deze hogere machten, ofschoon dezen zelf zeker geen lijden of strijd wilden veroorzaken.

Een mens mag zich zonder enige vrees te allen tijde tot zijn God wenden, omdat de God, die hij aanbidt, de uiting is van een eigen beeld, een uit het Ik voortkomende idealisatie van eigen zijn

en Schepping. Hierin bereikt hij dan juist dat deel van de werkelijke scheppende kracht, dat voor hem nog te aanvaarden en te verwerken is. Alle krachten, die hij vandaar uit, of door bemiddeling daarvan ervaart, zullen dan ook reeds in overeenstemming met zijn eigen wezen, zijn eigen geestelijke en stoffelijke mogelijkheden zijn. Hetgeen de mens vanuit het Goddelijke onmiddellijk gewint, is voor hem bruikbaar, hanteerbaar en brengt veelal een bewustwording tot stand, die - met geheel het werkelijke Ik harmonisch zijnde, evenals met het gekende Ik - een vergroting van innerlijke eenheid, bewustzijn en contact met de kosmische werkelijkheid betekent.

Nog een ander punt: wanneer je - vooral in de periode van versnelde geestelijke bewustwording - zoeken moet naar nieuwe waarden of krachten, zul je steeds, weer geestelijke of paranormale verschijnselen ontmoeten, waarmee je eigenlijk geen weg weet. Op het ogenblik, dat geestelijke krachten zich openbaren in de stof, zal het de mens ofwel niet mogelijk zijn er een redelijke verklaring van te geven, waardoor dit onaangenaam aandoet, dan wel zal hij een stoffelijke verklaring willen aanvaarden, die niet geheel met de werkelijke feiten in overeenstemming zijn. Dit laatste is nog onaangenamer, dan het eerste en heeft vaak nog grotere gevolgen. Wanneer je in een periode van versnelde geestelijke ontwikkeling bij jezelf paranormale kwaliteiten ontdekt, dan wel occulte verschijnselen of krachten ontmoet, is het dan ook het beste deze verschijnselen zonder kritiek en zonder oordeel te aanvaarden, terwijl men ook geen verklaring daarvoor zoekt. Vooral voor hen, die naar een esoterische bewustwording streven, is dit van belang. Wanneer dergelijke verschijnselen vaak optreden, zullen zij zelf een verklaring vormen, die, onmiddellijk uit de verschijnselen voortkomende, voor het Ik aanvaardbaar, bruikbaar en hanteerbaar is.

Op het ogenblik, dat een mens iets zoekt te verklaren, waarvoor hij krachtens weten en middelen nog geen werkelijke verklaring bezit, komen hieruit vele innerlijke problemen en vragen voort, die evenmin oplosbaar zijn en zo tot innerlijke verwarringen enz. aanleiding zijn. Een bijkomstig verschijnsel is in dergelijke gevallen vaak een sterke daling van stoffelijke prestatievermogen, geheugen e.d., wat toch zeker niet begeerlijk is. Verg nooit van jezelf - laat staan van de geest, of zelfs van God - dat het paranormale zich bij u zal gaan openbaren en tracht dergelijke begaafdheden niet af te dwingen. Aanvaard zich manifesterende gaven en openbaringen wel, maar wacht steeds af tot dezen zichzelf duidelijk en begrijpelijk voor u hebben omschreven. De noodzakelijke leiding wordt in dit geval ongetwijfeld ter juister tijd gegeven en voert tot een juist gebruik in stof en geest van het verworvene. Bedenk, dat aan de mens en de geest nooit de beschikking over krachten en vermogens of begaafdheden zal worden gegeven, zonder dat daarbij ook een voldoende aanwijzing voor het gebruik ervan ter beschikking wordt gesteld. Is de aanwijzing nog niet aanwezig, dan is de gave nog niet voldoende ontwikkeld of onbruikbaar. Meent men gaven te bezitten, dan kan men zoeken naar een leiding, die de ontwikkeling daarvan op meer bewuste en beheerste wijze mogelijk maakt.

Vrienden, ik wens u een goedenavond.